

2. Könige 2

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν κύριον τὸν ἡλιου ἐν συσσεισμῷ ὥς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπορεύθη ἡλιου καὶ ελισαιε ἐκ γαλαλῶν

2 καὶ εἶπεν ἡλιου πρὸς ελισαιε κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι κύριος ἀπέσταλκέν με ἕως βαιθιλ καὶ εἶπεν ελισαιε ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου εἰ καταλείψω σε καὶ ἦλθον εἰς βαιθιλ

3 καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν βαιθιλ πρὸς ελισαιε καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν εἰ ἔγνως ὅτι κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου καὶ εἶπεν κἀγὼ ἔγνωκα σιωπᾶτε

4 καὶ εἶπεν ἡλιου πρὸς ελισαιε κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι κύριος ἀπέσταλκέν με εἰς ιεριχω καὶ εἶπεν ελισαιε ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου εἰ ἐγκαταλείψω σε καὶ ἦλθον εἰς ιεριχω

5 καὶ ἤγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν ιεριχω πρὸς ελισαιε καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν εἰ ἔγνως ὅτι σήμερον λαμβάνει κύριος τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου καὶ εἶπεν καὶ γὰρ ἐγὼ ἔγνωνα σιωπᾶτε

6 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡλιου κάθου δὴ ὧδε ὅτι κύριος ἀπέσταλκέν με ἕως τοῦ ιορδάνου καὶ εἶπεν ελισαιε ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου εἰ ἐγκαταλείψω σε καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι

7 καὶ πενήκοντα ἄνδρες υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ ἔστησαν ἕξ ἐναντίας μακρόθεν καὶ ἀμφότεροι ἔστησαν ἐπὶ τοῦ ιορδάνου

8 καὶ ἔλαβεν ἡλιου τὴν μίλωτὴν αὐτοῦ καὶ εἴλησεν καὶ ἐπάταξεν τὸ ὕδωρ καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ διέβησαν ἀμφότεροι ἐν ἐρήμῳ

9 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτοῦς καὶ ἡλιου εἶπεν πρὸς ελισαιε αἰτησαι τί ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἀναλημφθῆναι με ἀπὸ σοῦ καὶ εἶπεν ελισαιε γεννηθήτω δὴ διπλᾶ ἐν πνεύματί σου ἐπ' ἐμέ

10 καὶ εἶπεν ἡλιου ἐσκήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβάνόμενον ἀπὸ σοῦ καὶ ἔσται σοι οὕτως καὶ ἐὰν μὴ οὐ μὴ γένηται

11 καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων ἐπορεύοντο καὶ ἐλάλουν καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρὸς καὶ διέστειλαν ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων καὶ ἀνελήμφθη ἡλιου ἐν συσσεισμῷ ὥς εἰς τὸν οὐρανόν

12 καὶ ελισαιε ἑώρα καὶ ἐβόα πάτερ πάτερ ἄρμα ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἔτι καὶ ἐπελάβετο τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὰ εἰς δύο ῥήγματα

13 καὶ ὕψωσεν τὴν μίλωτὴν ἡλιου ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν ελισαιε καὶ ἐπέστρεψεν ελισαιε καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ ιορδάνου

14 καὶ ἔλαβεν τὴν μίλωτὴν ἡλιου ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν τὸ ὕδωρ καὶ οὐ διέστη καὶ εἶπεν ποῦ ὁ θεὸς ἡλιου αφφω καὶ ἐπάταξεν τὰ ὕδατα καὶ διερράγησαν ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ διέβη ελισαιε

15 καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν ιεριχω ἐξ ἐναντίας καὶ εἶπον ἐπαναπέπαιται τὸ πνεῦμα ἡλίου ἐπὶ ἐλισαίη καὶ ἦλθον εἰς συναντήν αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν

16 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν ἰδοὺ δὴ μετὰ τῶν παίδων σου πενήκοντα ἄνδρες υἱοὶ δυνάμεως πορευθέντες δὴ ζητησάτωσαν τὸν κύριόν σου μήποτε ἦρεν αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῷ ιορδάνῃ ἢ ἐφ' ἐν τῶν ὁρέων ἢ ἐφ' ἓνα τῶν βουνῶν καὶ εἶπεν ἐλισαίη οὐκ ἀποστελεῖτε

17 καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν ἕως οὗτου ἡσχύνετο καὶ εἶπεν ἀποστείλατε καὶ ἀπέστειλαν πενήκοντα ἄνδρας καὶ ἐζήτησαν τρεῖς ἡμέρας καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν

18 καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν ιεριχω καὶ εἶπεν ἐλισαίη οὐκ εἶπον πρὸς ὑμᾶς μὴ πορευθῆτε

19 καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς ἐλισαίη ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ἀγαθὴ καθὼς ὁ κύριος βλέπει καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη

20 καὶ εἶπεν ἐλισαίη λάβετε μοι ὑδρίσκην καινὴν καὶ θέτε ἐκεῖ ἄλλα καὶ ἔλαβον πρὸς αὐτόν

21 καὶ ἐξῆλθεν ἐλισαίη εἰς τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ ἄλλα καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἰαμαὶ τὰ ὕδατα ταῦτα οὐκ ἔσται ἔτι ἐκεῖθεν θάνατος καὶ ἀτεκνουμένη

22 καὶ ἰάθησαν τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης κατὰ τὸ ῥῆμα ἐλισαίη ὃ ἐλάλησεν

23 καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς βαιθηλ καὶ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ παιδάρια μικρὰ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ κατέπαιζον αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ ἀνάβαινε φαλακρὲ ἀνάβαινε

24 καὶ ἐξένευσεν ὀπίσω αὐτῶν καὶ εἶδεν αὐτὰ καὶ κατηράσατο αὐτοῖς ἐν ὀνόματι κυρίου καὶ ἰδοὺ ἐξῆλθον δύο ἄρκοι ἐκ τοῦ δρυμοῦ καὶ ἀνέρρηξαν ἐξ αὐτῶν τεσσαράκοντα καὶ δύο παῖδας

25 καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος τὸ καρμήλιον καὶ ἐκεῖθεν ἐπέστρεψεν εἰς σαμάρειαν